

GÖTEBORGS UNIVERSITET
PSYKOLOGISKA INSTITUTIONEN

**“Vi pratar inte om sexting” -
Ungdomars upplevelse av stöd från vuxna**

Jonna Petersson och Josefine Rasmusson

Examensarbete 30 poäng
Psykologprogrammet
PM2519
Höstterminen 2021

Handledare: Carolina Lunde

“Vi pratar inte om sexting” - Ungdomars upplevelse av stöd från vuxna

Jonna Petersson och Josefine Rasmusson

Sexting innebär att skapa, dela och vidarebefordra sexuellt suggestiva avklädda eller lättklädda bilder. Tidigare forskning om sexting hos ungdomar har dominerats av ett riskperspektiv och få studier har undersökt ungdomars egna upplevelser. Syftet med denna kvalitativa studie var att undersöka svenska ungdomars upplevelse av stöd från vuxna i situationer eller frågor som inbegriper sexting. En tematisk analys av 12 gruppintervjuer med totalt 54 ungdomar i åldern 14-15 genomfördes. Resultatet visade att ungdomarna upplevde att vuxna ville och försökte ge stöd men att det inte var tillräckligt och att det fanns faktorer som hindrade ungdomar från att söka det. Ett bättre stöd skulle präglas av normalisering av sexting, att ha ett lösningsfokus samt en god relation mellan parterna. Resultatet ligger delvis i linje med tidigare forskning på samma ämne. Avslutningsvis diskuteras vikten av att vuxna aktivt försöker ge ett bättre stöd gällande sexting genom att öka sin kunskap om sexting och undvika att ensidigt fokusera på riskerna. Stöd gällande sexting behöver också ta hänsyn till större frågor som relation, genus och ungdomars utveckling.

Den digitala utveckling som skett de senaste decennierna har påverkat vårt sätt att kommunicera. Alla plattformar som möjliggjort digital kommunikation kan nu dominera eller spela en viktig roll i all social kommunikation (Walsh, 2019). För ungdomar födda under detta millenium och som är uppväxta med konstant tillgänglighet till mobiltelefoner och internet kan den digitala kommunikationen vara betydande (Walsh, 2019; Livingstone & Smith, 2014). Digitala plattformar är ofta en naturlig del i alla aspekter av deras liv och ett viktigt verktyg för social kommunikation (Burén & Lunde, 2018; Livingstone & Smith, 2014).

Sexting är ett fenomen som innebär att “skapa, dela och vidarebefordra sexuellt suggestiva avklädda eller lättklädda bilder” (Lenhart, 2009, s.3) i en digital kontext ofta med hjälp av smartphones (Klettke et al., 2014). Att skapa och dela med sig av sexuellt suggestiva bilder är egentligen inget nytt fenomen men den digitala utvecklingen har underlättat utförandet avsevärt (Walsh, 2019). I nuläget är det svårt att uppskatta hur vanligt sexting är bland ungdomar både i Sverige och andra länder. Mellan existerande studier varierade prevalensen stort vilket beror på att det finns olika definitioner av sexting men också att deltagarnas ålder, ursprungsland och huruvida de var mottagare eller avsändare till stor grad påverkade resultatet (Cooper et al., 2016). En metaanalys av amerikanska och europeiska studier med deltagare mellan 12-17 år uppgav att 14,8% hade skickat sexts och att 27,4% hade tagit emot (Madigan et al., 2018). En svensk studie som undersökte prevalensen av sexting hos högstadiungdomar visade att bland killarna hade 20-27% mottagit sexts och 6-14% hade skickat (Burén & Lunde, 2018). Vidare rapporterade tjejerna att 22-31% av dem hade mottagit sexts och 4-16% hade skickat. De varierande procentsatserna berodde på att studien gjorde skillnad på vem deltagarna hade skickat till och fått ifrån (Burén & Lunde, 2018). Vidare var det vanligast för både killar

och tjejer att skicka sexts till en romantisk partner men för killar var det vanligast att få sexts från vänner medan det för tjejer var vanligast att få från främlingar. Att delta i sexting ledde enligt en studie till högre status och popularitet i kamratgruppen för killar medan tjejer riskerade att ses som slampiga om de sextade och pryda om de avstod (Ringrose et al., 2012). Även om deltagande i sexting sågs som mer positivt för killar ledde det till att killar kände sig pressade att sexta för att öka sin sociala status (Walker et al., 2013).

När det kommer till sexting hos ungdomar har en stor del av tidigare forskning fokuserat på dess risker (Reed et al., 2020). Två studier med deltagare mellan 13 och 18 år visade att det fanns ett samband mellan att delta i sexting och högre grad av ångest, stress och depressiva symtom, lägre självkänsla, högre alkohol- och drogbruk och fler sexuella partners, vilket i studierna sågs som ett sexuellt risktagande (Dodaj et al., 2020; Ybarra & Mitchell, 2014). Andra studier visade att ungdomar riskerade att bli utsatta för trakasserier via sexts och att genom grupstryck och övertalning tvingas delta i sexting (Jones et al., 2012; Burén & Lunde, 2018; Reed et al., 2020; Walker et al., 2013; Kernsmith et al., 2018). Tjejer löpte större risk att utsättas för trakasserier och att bli tvingade än killar och de rapporterade också fler negativa upplevelser av att skicka sexts (Jones et al., 2012; Burén & Lunde, 2018). Sexts som skickades under tvång riskerade också att användas för utpressning till ytterligare sexuella övergrepp (Choi et al., 2016; Joleby, 2020).

Att ungdomar sextar är dock inte bara förknippat med risker utan det kan också vara en positiv upplevelse. Flera studier visade att sexting kan användas som ett sätt att utforska sin sexualitet på samt för att utveckla sexuell agens (Steinberg et al., 2019; Bianchi et al., 2019). Genom sexting uppgav ungdomar att de kunde uttrycka lust, njutning, tillit och tillgivenhet samt visa upp sin kropp för att få positiv feedback och få känna sig attraktiv och sexig (Ringrose et al., 2012; Temple & Choi, 2014; Steinberg et al., 2019; Bianchi et al., 2019). I flera studier med ungdomar mellan 11 och 18 år uppgav deltagarna att de sextade för att flirta, för att ha kul, för att det kändes spännande och upplevdes säkrare än att ha fysiskt sex eller för att förbättra sin romantiska relation (Walsh, 2019; Steinberg et al., 2019; Casas et al., 2019). Sammanfattningsvis kan sexting förstås som ett beteende som i varierande grad sker inom den normativa utvecklingen hos ungdomar, men som innefattar en viss risk och som skiljer sig åt för tjejer och killar (Reed et al., 2020; Steinberg et al., 2019; Ybarra & Mitchell, 2014; Burén & Lunde, 2018).

De risker som är förknippade med sexting motiverar att vuxna behöver kunna ge adekvat stöd till ungdomar vid behov. Detta gäller i synnerhet då ungdomstiden kännetecknas av intensiv biologisk, psykologisk och social utveckling (Joleby, 2020). Ungdomar upplever stora fysiska förändringar gällande könsorgan, kroppsbyggnad, behåring och reproduktiv förmåga till följd av pubertetens start (Joleby, 2020; Walsh, 2019). Puberteten leder även till att emotioner intensifieras vilket ökar ungdomars bekräftelse- och sensationssökande (Cacciatore et al., 2019). Samtidigt är ungdomars högre exekutiva förmågor som beslutsfattande, konsekvenstänk och impuls kontroll inte fullt utvecklade (Joleby, 2020). Utvecklingen under puberteten innebär att känslomässiga och sociala aspekter, såsom popularitet, lust och spänning ofta får större inflytande i beslutsfattande än säkerhetstänk och undvikande av risker (Cacciatore et al., 2019). Sammantaget leder det till en ökad benägenhet till riskfyllt beteende (Joleby, 2020). Eftersom puberteten väcker ett intresse för sexualitet och sexuellt utforskande innebär det också en risk för sexuellt risktagande (Joleby, 2020). Även om sexuellt risktagande är något som förekommer oavsett deltagande i sexting har studier indikerat att det finns en

koppling mellan att ungdomar söker efter det sexuellt riskfyllda och deltar i just sexting (Mori et al., 2021, Walsh, 2019). Det riskfyllda och potentiellt olagliga kunde enligt en studie med ungdomar mellan 15 och 20 år vara ett motiv i sig till att delta i sexting (Walker et al., 2013).

Utvecklingsmässigt befinner sig ungdomar även i en fas där de strävar efter självständighet från sina föräldrar vilket kan försvåra för föräldrar att ge stöd och skydda dem mot risker (Joleby, 2020). Detta eftersom de får minskad insyn i ungdomarnas liv samtidigt som ungdomars benägenhet att söka upp sina föräldrar för stöd minskar (Joleby, 2020). En amerikansk studie med deltagare mellan 12 och 18 år visade att denna strävan gentemot att växa upp och bli självständig kunde gestaltas genom att bryta mot vuxnas regler och bli sexuellt aktiv (Ream & Savin-Williams, 2005). Att ungdomar blir sexuellt aktiva har vidare setts påverka dynamiken i föräldra-barn-relationen. Den vanligaste reaktionen hos föräldrar till ungdomar som nyligen blivit sexuellt aktiva var ökad distans i form av mindre närhet och färre gemensamma aktiviteter, tillsammans med en ökning av problemfokuserade interaktioner (Ream & Savin-Williams, 2005). Vidare kunde dessa reaktioner i sin tur öka sannolikheten för sexuell aktivitet hos ungdomar.

Sammantaget leder det till att ungdomar har en högre sårbarhet för att hamna i riskfyllda situationer samtidigt som det är svårt för föräldrar att skydda dem (Joleby, 2020). Det är dock av vikt att försöka tillgodose stöd då ett gott föräldrastöd kunde verka skyddande för denna sårbarhet (Livingstone & Smith, 2014). Högre nivåer av föräldrastöd i form av emotionellt stöd och insyn i ungdomars liv var associerat med mer positiva känslor angående sexualitet samt högre kompetens, tillfredsställelse och självförtroende i sexuella situationer hos ungdomar (De Graaf et al., 2010).

När det gäller stöd i situationer och frågor som inbegriper sexting visade en studie att vuxna som främst fokuserade på dess risker hade en tendens att enbart förespråka avhållsamhet från sexting istället för att tillhandahålla information om hur ungdomar ska hantera de risker som finns (Jørgensen et al., 2019). En sådan hållning har kritiserats för att leda till skuldbeläggning av offer för ofrivillig sexting (Hasinoff, 2013). Därtill har få studier undersökt ungdomars egna syn på och behov av stöd gällande sexting (Jørgensen et al., 2019). En av studierna som gjort det, baserad på fokusgruppsintervjuer med australiensiska 16- och 17-åringar, visade att deltagarna ansåg att det var kontraproduktivt av vuxna att förespråka avhållsamhet från sexting (Albury et al., 2013). Vidare framkom att vuxna reproducerade könsstereotyper där sexualitet hos tjejer, men inte hos killar, sågs som avvikande vilket i sin tur befriade killar från deras ansvar i sextingkontexten. En annan fokusgruppstudie med brittiska ungdomar mellan 13 och 15 år visade att deltagarna ville prata mer om sexting både i skolan och hemma (Jørgensen et al., 2019). Vidare önskade deltagarna att undervisning om sexting i skolan hölls av en utomstående person och att den skedde i små könsuppdelade grupper eftersom upplevelsen av sexting kunde skilja sig mellan tjejer och killar. Gällande att vända sig till sina föräldrar fanns en oro hos deltagarna att de skulle reagera negativt eller bestraffa dem, exempelvis genom övervakning av sociala medier (Jørgensen et al., 2019). När deltagarna inte ville vända sig till sina föräldrar kunde lärare vara ett alternativ, men en oro för att lärarna skulle föra informationen vidare skapade ambivalens (Jørgensen et al., 2019). Deltagarna upplevde vidare att vuxna enbart förespråkade avhållsamhet samtidigt som de saknade relevant kunskap om ämnet. Vuxnas bristande kunskap upplevdes i sin tur som ett hinder för ungdomar att söka stöd (Jørgensen et al., 2019).

Genom kvalitativa studier på ämnet kan ungdomars behov komma fram och bidra till kunskap om deras upplevelse av stöd och vidare hur de vill att detta stöd ska se ut.

Genom att lyssna till ungdomars röster kan insatser utformas som känns relevanta för dem själva och således öka chansen att de tas emot av gruppen ungdomar. Detta arbete syftade därmed till att undersöka ungdomars upplevelse av stöd från vuxna när det gällde situationer och frågor som inbegrep sexting. Mer specifikt undersökte arbetet hur deltagarna upplevde det stöd som ges, deras upplevelse av att söka stöd samt vad de själva ansåg var viktigt vid stöd från vuxna.

Metod

Deltagare

Detta arbete byggde på tidigare insamlat kvalitativt material inom forskningsprojektet OWN YOUR BODY (projektledare Lunde) vid Psykologiska institutionen, Göteborgs universitet. Gruppintervjuer utfördes under hösten 2017 och deltagare var elever i årskurs åtta på en högstadieskola i en landsortskommun i västra Sverige. Totalt intervjuades 12 grupper med 3-5 deltagare i varje grupp. Sammanlagt deltog 54 ungdomar varav 30 tjejer och 24 killar i åldrarna 14 och 15 år. Bortfallet var ungefär 15 personer. Deltagarna i denna studie ingick även i Burén och Lundes (2018) studie.

Tillvägagångssätt

Elever i årskurs åtta på en högstadieskola i västra Sverige tillfrågades om att delta i gruppintervjuer på temat sexting. Elever som tackat ja fick information om plats, tid och längd för intervjuerna. Information om att forskare från Göteborgs universitet skulle genomföra intervjuerna utan närvaro av lärare gavs. I enlighet med forskningsetiska riktlinjer gavs också information innan intervjutillfället om frivilligt deltagande, möjlighet att avbryta sitt deltagande när som helst samt sekretess gällande insamlat material (Vetenskapsrådet, 2002). Vårdnadshavare till ungdomar under 15 år gav sitt aktiva samtycke innan ungdomen själv tillfrågades att vara med i studien.

Utifrån tanken att frågorna i intervjuguiden kunde vara bekvämare att diskutera med personer av samma kön skapades könssegregerade grupper för intervjuerna. Intervjuerna genomfördes av en manlig respektive kvinnlig forskare tillsammans med en manlig respektive kvinnlig forskningsassistent.

Intervjuerna genomfördes med hjälp av en semistrukturerad intervjuguide. Intervjuguiden bestod av 20 frågor som berörde olika aspekter av sexting och deltagarnas tankar om dessa. För att stimulera till diskussion ställdes följdfrågor. Frågorna som analyserades i detta arbete handlade om upplevt stöd gällande sexting. Dessa gällde till exempel om deltagarna brukade prata med vuxna om sexting, till vem de skulle vända sig om något gick fel och vilka tips deltagarna ville ge till vuxna när det gällde att ge stöd i situationer och frågor som inbegriper sexting. Det bearbetade materialet omfattade omkring 80 sidor.

Intervjuerna spelades in och varade mellan 45 och 120 minuter. När intervjuerna var klara fick deltagarna möjlighet att ställa frågor. Information om var de kunde vända sig med senare frågor gavs också.

Bearbetning

Syftet med detta arbete var att undersöka ungdomars upplevelse av stöd från vuxna i situationer och frågor som inbegriper sexting. Intervjuerna analyserades med tematisk analys då det är en kvalitativ metod som används för att identifiera, analysera och rapportera mönster i data (Braun & Clarke, 2006). Tematisk analys ansågs också vara en passande metod för dess teoretiska flexibilitet (Braun & Clarke, 2006). Tematisk analys har möjlighet att ge en rik, detaljerad och komplex bild av data (Braun & Clarke, 2006). Den tematiska analysen hade en kritisk realistisk och induktiv ansats samt gjordes huvudsakligen på en semantisk nivå vilket resulterade i textnära teman.

Braun och Clarkes (2006) riktlinjer användes som guide vid analys för att säkerställa analysens tillförlitlighet. De redan transkriberade intervjuerna lästes igenom i sin helhet upprepade gånger av båda författarna för att ge en god kännedom om datasetet. Initiala idéer antecknades vid genomläsning. Intervjuerna kodades sedan systematiskt var för sig och relevant data till en viss kod sammanställdes. Initiala koder från alla intervjuer jämfördes och bearbetades för att sedan sammanställas i en tabell tillsammans med relevant data. Potentiella huvud- och underteman diskuterades och granskades utifrån överensstämmelse med data. Analysprocessen var iterativ där koder och teman justerades och bearbetades och dess överensstämmelse med datan granskades. Efter detta definierades teman ytterligare och namngavs genom diskussion mellan författarna. Namngivningen fokuserade på att huvudteman och underteman var sammanhängande och att resultatet gick att utläsa av temanamnen. Initial kodning av intervjuerna delades upp mellan författarna medan alla följande delar av analysen gjordes tillsammans för att ytterligare öka tillförlitligheten. Illustrativa citat valdes ut till presentation av resultatet. Citaten redigerades något för att öka läsbarheten.

Resultat

Den tematiska analysen resulterade i tre huvudteman - Vuxna försöker ge stöd, Oro för ett ohjälpsamt stöd och Önskan om ett bättre stöd - med två, tre och tre respektive underteman, se Tabell 1. Varje tema presenteras mer utförligt nedan med tillhörande exempelcitrat för att ytterligare belysa innehållet.

Tabell 1.

Resultat Tematisk Analys

Teman	Beskrivning
Vuxna försöker ge stöd	
I förebyggande syfte	Deltagarna uppfattade att vuxna försökte ge förebyggande stöd som främst bestod av uppmaningar från föräldrar och filmvisning i skolan. Detta upplevdes som otillräckligt.
När något händer	Deltagarna upplevde att stöd hos vuxna fanns att få om problem relaterat till sexting skulle uppstå. De flesta skulle i första hand vända sig till sina föräldrar för stöd.

Oro för ett ohjälpsamt stöd

Rädsla för reaktioner	Deltagarna beskrev en oro över att det skulle bli pinsamt eller att vuxna skulle bli arga och döma dem om de sökte stöd vilket gjorde dem ambivalenta.
Rädsla för konsekvenser	Deltagarna oroade sig för att bli bestraffade vilket upplevdes hindrande i att söka stöd. Ett exempel var förbud att använda sociala medier.
Negativa erfarenheter	Deltagarna uttryckte att negativa erfarenheter av att söka stöd var ett hinder för att söka stöd igen. Erfarenheterna gällde främst bemötanden som inte upplevdes hjälpsamma.

Önskan om ett bättre stöd

Normalisering	Deltagarna uppgav att de ville prata mer om sexting och att en normalisering av ämnet skulle underlätta att söka stöd då det skulle kännas mindre skamfyllt.
Lösningfokus	Deltagarna uttryckte att vuxna behövde vara lugna och lösningfokuserade för att ge ett bra stöd. En förutsättning för detta var att vuxna hade kunskap om ämnet.
En generell god relation	Deltagarna beskrev att en god relation till den vuxna ökade benägenheten att söka stöd. Att ha ett öppet samtalsklimat bidrog till en god relation.

Vuxna försöker ge stöd

Deltagarna uppfattade att vuxna i deras närhet, i familjen och på skolan, både ville och försökte ge stöd i situationer och frågor som inbegriper sexting. Upplevelsen delades av både tjejer och killar och gällde stöd i förebyggande syfte samt när det hade hänt något som gjorde att en deltagare själv sökte stöd. Stödet upplevdes dock inte som tillräckligt. Resultatet presenteras i två underteman; I förebyggande syfte och När något händer.

I förebyggande syfte

Deltagarna uppgav att de i större utsträckning pratade om sexting med vänner än med vuxna. De upplevde dock att vuxna försökte prata med dem och ge förebyggande stöd när det gällde sexting, även om dessa försök uppfattades vara få och av ensidig karaktär. Det stöd som gavs upplevdes inte heller vara tillräckligt eftersom stödet främst skedde genom uppmaningar som handlade om att vara försiktig eller att avstå från att lägga upp eller skicka bilder.

Vi pratar ju inte så mycket om sexting, men min pappa håller på och säger att vi inte ska lägga ut bilder och så, för nån kan se och dom kommer inte att försvinna, så vi ska vara försiktiga med vad man lägger ut.

Deltagarna uppgav också att de uppmanades av föräldrar att vända sig till dem om det skulle hända något online, vilket uppfattades som en typ av förebyggande stöd.

De [föräldrarna] har sagt att är det någon konstig på internet eller nåt så får du komma och säga direkt till mig liksom. Asså att de bara förebygger så de vet vad man ska göra i en sån situation [//].

Även i skolan upplevde deltagarna försök till förebyggande stöd i form av

uppmaningar att prata med personalen: "Lärarna försöker ju verkligen såhär 'aa, men ni har några att prata med här och ni får gärna prata med mig' ". Flera av deltagarna verkade uppfatta att stöd främst skedde i form av filmvisningar: "Det är typ SO:n, filmen där, men annars är det inte så mycket mer.". Deltagarna uppfattade skolans försök till förebyggande stöd som otillräckligt och de önskade mer förebyggande stödinsatser.

När något händer

Deltagarna uppgav att de hade olika mycket personlig erfarenhet av sexting generellt och av negativa händelser kopplat till sexting. Oavsett erfarenhet var deltagarna medvetna om risker vid sexting, exempelvis att sexts kunde spridas och att det kunde leda till fler negativa konsekvenser. Deltagarna upplevde att stöd fanns att få hos vuxna vid sådana händelser och de uppgav att de skulle vända sig till en vuxen om behovet uppstod. I de flesta fall skulle deltagarna vända sig till sina föräldrar.

Känns väl tryggast för själva barnen till föräldrarna, kanske litar mer på dem än på någon annan. Typ om man går till polisen så kanske man aldrig har pratat med dem. Så känns tryggast att gå och snacka med någon som man kan lita på, liksom. Som kan sen hjälpa till.

Deltagarna uttryckte att skolan hade ett ansvar att tillhandahålla stöd i situationer och frågor som inbegrepp sexting. Vidare upplevde de att de kunde vända sig till både lärare och annan personal på skolan vid behov av stöd. Att i första hand vända sig till skolpersonal sågs främst som ett alternativ för de som uppgav att de inte ville prata med sina föräldrar. Det kunde bero på att relationen till föräldrarna inte var god eller att det kändes lättare att prata om sexting med någon som man inte stod lika nära.

[M]an har inte liksom någon stor personlig koppling till dem [skolpersonal] så det blir inte att, det känns inte lika stort att snacka med dem om det som om man skulle snacka med sin mamma. För då blir det att man behöver liksom erkänna mycket inför henne, och det känns inte riktigt bra. Ibland.

Att skolpersonal ibland omfattades av sekretess gjorde att deltagarna upplevde att de kunde vända sig till dem för stöd. Speciellt när de inte ville att föräldrarna skulle få kännedom om situationen. Att skolpersonal vårdade det förtroende de fått var också viktigt för deltagarna, även om personalen i fråga inte löd under sekretess. En av deltagarna beskrev det så här: "[J]ag vill inte att det såhär, att det första dom gör sen när jag har gått är att dom ringer till mina föräldrar."

Tjejerna lyfte i sina intervjuer att det upplevdes enklare att söka stöd hos en vuxen med samma könstillhörighet. En kvinnlig deltagare uttryckte det så här: "[J]ust såna här saker så kan det ju såklart vara kanske enklare att prata med kvinnliga lärare och därför känns det också skönt att vi har många såna så att man känner att man kan prata med dem." Killarna uttryckte i sina intervjuer att könstillhörighet spelade mindre roll: "[S]å länge hon hade kunnat göra det bra och varit liksom professionell eller vad man skulle säga så hade det varit hur bra som helst."

Oro för ett ohjälpsamt stöd

Deltagarna, både tjejerna och killarna, upplevde att vuxna var villiga att ge stöd

gällande sexting samtidigt som de upplevde en ambivalens kring att söka stöd. Ambivalensen var till stor del kopplad till en rädsla för vad som skulle hända om deltagarna berättade eller till negativa erfarenheter av att söka stöd. Resultatet presenteras i tre underteman; Rädsla för reaktioner, Rädsla för konsekvenser och Negativa erfarenheter.

Rädsla för reaktioner

Deltagarna uttryckte att det var pinsamt att prata om sexting, då ämnen som berörde sex och samlevnad upplevdes som känsliga generellt. Att det kändes jobbigt och skamfyllt kunde hindra dem från att söka stöd. I denna upplevelse fanns en oro kring föräldrarnas bemötande.

Det är ju ganska pinsamt så här, om man går upp till sina föräldrar då eller nån vuxen som man känner såhär, man bara 'a, jag skickade en bild på mitt sånt' och sådär. Asså man kanske tror att de kommer tycka att du så här är liksom omogen och dum och sånt där [//].

Flera deltagare uttryckte en oro för att föräldrarna skulle döma dem för att de deltagit i sexting och att det skulle förändra föräldrarnas bild av dem. För vissa grundade sig detta i en upplevelse av att vuxna tycker att det är fel att sexta.

Att de har en annan åsikt, typ att de tycker att det är fel att skicka det och så får de reda på det att ens barn har gjort det. Jag tror inte att de tycker att det är så roligt typ.

Flera deltagare oroade sig också för att deras föräldrar skulle skämmas över deras handlingar inför sin omgivning. En av deltagarna beskrev det så här: “[Föräldrarna] själva kanske tycker det är pinsamt om typ deras kollegor får reda på det, att ens barn har gjort det.”.

En stor rädsla hos deltagarna var att deras föräldrar skulle reagera med ilska om de skulle söka stöd hos dem när det gällde sexting.

Nämen, det är att man är ju rädd för att de ska bli arga, även om man vet att de inte blir det så känns det fortfarande inte riktigt lätt för man vet inte exakt hur de ska reagera.

Deltagarna upplevde också att ett dåligt bemötande bidrog till försämrat mående och förstärkte skammen som man redan kände. De tänkte att föräldrar kunde reagera konstigt och göra situationen mer obekväma än vad den redan var. En deltagare uttryckte det såhär:

För då kanske man mår sämre. Då har man ju att, bilden är ju läckt och så kanske man har att föräldrarna är arga på en och man mår ju ännu sämre. Man vill ju hellre bli tröstad.

Rädsla för konsekvenser

Deltagarna oroade sig för vad som skulle hända om de berättade att de hade sextat eller att något gått fel vid sexting. En av deltagarna beskrev det så här: “Det känns nästan fel att berätta för någon eller säga något för man vet inte vad konsekvenserna eller händelserna kan vara.”. En potentiell konsekvens som deltagarna var rädda för var någon form av bestraffning.

Och jag tror inte man vill erkänna någonting om det heller för sina föräldrar för att man tror att de kommer tycka saker om det. Man tror att man får bestraffningar och såna saker.

En speciell form av bestraffning som oroade deltagarna var att bli förbjuden att ha tillgång till sociala medier. En av deltagarna uttryckte det så här: “Jag menar, att de, vad heter det, ja, ‘du får inte ha de här sociala medierna’, då kanske man tappar kopplingen till sina vänner.”. Deltagarna var också oroliga för att föräldrarna skulle kräva full insyn i deras liv, genom exempelvis sociala medier. De upplevde att det var viktigt att få ha ett privatliv och de ville inte bli tvingade att dela med sig av saker de inte själva ville.

Ett annat hinder för att söka stöd från vuxna var när det förekom hot från andra inblandade personer i situationen. Då fanns en rädsla för vad som skulle hända om ungdomen valde att berätta för en vuxen. En av deltagarna uttryckte det så här: “[E]ller så är det ju så att den personen kan ha sagt nånting, ‘a, om du berättar om det här då, då blir det inte bra’ så att de kanske inte vågar berätta det.”

Negativa erfarenheter

Deltagarna uppgav att de hade negativa erfarenheter av att söka stöd hos vuxna, både generellt och angående sexting, vilket hindrade dem från att söka stöd igen. De negativa erfarenheterna berodde på att deltagarna hade fått ett bemötande som upplevdes ohjälpsamt. Det kunde handla om att föräldrar låtit sina egna känslor av oro, ilska eller besvikelse ta över i situationen eller att både föräldrar och skolpersonal inte varit till någon konkret hjälp för ungdomen genom att antingen vara oengagerade, ifrågasättande eller skuldbeläggande.

Ja, så att det inte bara är liksom att de såhär lyssnar på en och sen så bara ‘aa, ja, jo, bra, då vet vi det’ typ.

Och ändå så säger de [föräldrarna] typ såhär bara ‘a, men är det nånting så ring mig’, fast de blir liksom ändå arga. Det händer jätteofta.

De negativa erfarenheterna kunde också bero på att vuxna som först uttryckt att ungdomarna kunde vända sig till dem sedan inte engagerade sig i ungdomens problem eller hjälpte till att lösa det. Ytterligare ett upplevt hinder som relaterade till negativa erfarenheter var när deltagarna erfor att skolpersonal som de anförtrott sig till spred informationen vidare till annan personal på skolan eller till deltagarnas föräldrar utan dess tillåtelse eller vetskap.

Jag hade inte pratat med [skolpersonal], [//] jag kan inte för dom missköter den biten om man säger så.

Negativa erfarenheter, oavsett om de berodde på dåligt bemötande, bristfällig hjälp eller brutet förtroende, gjorde att deltagarna ångrade att de berättade samt att de upplevde att de blev mindre benägna att söka stöd hos vuxna nästa gång behov uppstod.

[M]en typ asså pappa han blir bara väldigt arg liksom när det händer mig nånting. Och då känns det som att då vill man ju inte berätta det heller liksom.

Så ångrar man sig och så kan det ju vara så att man inte säger nästa gång det händer någonting och så blir det ännu mer och ännu mer och så går det över styr.

Önskan om ett bättre stöd

Deltagarna, både tjejerna och killarna, upplevde att det fanns ett antal faktorer som var viktiga vid stöd och som skulle förbättra det nuvarande stödet. Det gällde både förebyggande stöd och när något hänt samt berörde såväl föräldrar som personal i skolan. Resultatet presenteras i tre underteman; Normalisering, Lösningfokus och En generell god relation.

Normalisering

Deltagarna uttryckte att sexting var ett viktigt och aktuellt ämne som i viss grad förbisågs av vuxna hemma och i skolan. De upplevde att det pratades för lite om sexting och önskade att det gjordes i större utsträckning. Det gällde inte enbart med deras föräldrar utan deltagarna uttryckte även önskemål om att skolan skulle ge mer information om ämnet och skapa tillfällen att prata om det.

Ta upp om hur man ska reagera och typ såhär. För vi har alltid såhär temadagar, när vi har pratat om typ alkohol och droger och sånt. Så kanske man hade kunnat haft något liknande det samtalet då.

Att prata om sexting upplevdes som ett första steg i att normalisera sexting. Deltagarna uppfattade att en normalisering skulle göra det enklare för dem att söka stöd hos vuxna genom att det blev mindre pinsamt och skamfyllt. Att det blev enklare att söka stöd upplevdes i sin tur reducera risken för negativa situationer kopplade till sexting.

Men jag tror väl det är viktigt att faktiskt prata ordentligt med sina barn. Jamen, normalisera det liksom och att det är ett ämne som är vanligt att prata om. Att det ska kunna bli enkelt att kunna prata om det händer någonting. Den chansen måste finnas att det redan är enkelt att prata om det.

Lösningfokus

Deltagarna upplevde att det var viktigt att vuxna tog eventuella problem på allvar och agerade direkt när de väl sökte stöd. Härtill ansåg deltagarna att ett gott stöd bestod i att vuxna tog sig an problemet på ett lösningfokuserat sätt och samtidigt förmedlade att hen stod på ungdomens sida. De ville att vuxna skulle verka för en stabil och lugn stödsituation genom att ha koll på och visa förmåga att lösa situationen.

Brusar en förälder upp och blir mer 'woo', och jättearg och orolig då blir vi ledsna och oroliga över detta om vuxna blir det. Det är bra om dom säger 'vi tar det lugnt och gör såhär och såhär'. Steg för steg.

Deltagarna uttryckte att kunskap om sexting och dess kontext var grundläggande för att vuxna skulle kunna ge ett tryggt och lösningsfokuserat stöd. De upplevde dock att denna kunskap var bristfällig och att vuxna inte förstod sexting. En anledning till detta uppgavs vara att vuxna inte hade samma erfarenhet av mobiler och internet som deltagarna själva hade.

Innan den vuxna säger massa tips kanske man först ska ta reda på vad som har hänt, riktigt noga liksom. Sen kanske man ska läsa på lite grann, så man vet vad det handlar om. För det känns som att såna grejer blir det bara mer och mer. Det var inte så att jättemycket på typ 80-talet när mamma var liten liksom.

Som ett sätt att få kunskap om sexting och dess kontext föreslog deltagarna att föräldrar kunde ha tillgång till ungdomarnas sociala medieplattformar, genom att exempelvis vara vänner med dem där.

[M]ina föräldrar har ju liksom inte Instagram och Snapchat så då kan de ju inte ha det [koll] men det kan ju ändå vara bra att de liksom har lite koll på vad man gör.

Deltagarna ansåg också att det var vuxnas eget ansvar att införskaffa kunskap om sexting så att de kunde hjälpa till att lösa situationen. Om de inte besatt denna kunskap ville deltagarna att vuxna skulle ta hjälp av någon annan med kunskap: "Att om de inte vet vad en ska göra, hjälp oss hitta en annan vuxen så kanske de kan hjälpa föräldern, till exempel nån kurator, SOC, nån psykolog eller nåt sånt."

En generellt god relation

Deltagarna beskrev att huruvida de valde att vända sig till en vuxen för stöd i situationer och frågor som inbegriper sexting berodde på hur god de upplevde att deras relation var.

Och så är det väl också vilken relation man har med sina föräldrar. Jag tror säkert att det finns folk som går och säger typ till sin mamma bara 'aa, vad tycker du jag ska göra?' men det beror ju också på vilken relation man har med dem. Det är ju en stor grej av det hela.

Hur relationen till föräldrarna såg ut var något som enligt deltagarna grundlades vid tidig ålder och beskrevs påverka hur lätt eller svårt det var att prata med dem om sexting. De uppgav också att det såg olika ut i olika familjer.

- 1: Ja men jag tror att det är kultur... vi pratar inte om det utan liksom.
- 2: Det är mer att vissa kan prata väldigt öppet om det och så... medan ens föräldrar blir konstiga. Det känns liksom inte bra på något sätt.
- 3: Det kan ju bero från familj till familj, vilken uppfostran man har också.

Deltagarna upplevde att det var enklare att prata om sexting med föräldrarna när

de hade vana av att prata både generellt och om känsliga ämnen med dem sen innan. En av deltagarna beskrev det så här: “[O]m man liksom är van vid att prata om sånt med sina föräldrar sen man är liten, då känns det ju inte lika konstigt.” Det var extra viktigt med en god relation under ungdomsåren eftersom deltagarna upplevde att känsligheten i vissa ämnen intensifierades under samma period. Omvänt så upplevde deltagarna att det var obekvämt och onaturligt att prata om sexting om det inte fanns en vana av att prata om saker med varandra sedan tidigare. Flera av deltagarna pekade ut en av föräldrarna som de valde att vända sig till för stöd utifrån att de hade en bättre relation.

Jag skulle vända mig till min mamma tror jag. Det har alltid varit såhär att det är mycket bättre att lösa det med henne än med pappa till exempel.

Deltagarna beskrev även att upplevd relation påverkade vilken skolpersonal de skulle vända sig till vid behov. De uppgav att det var någon som de hade pratat med mycket innan, som de litade på och kände sig trygga med.

Diskussion

Detta arbete syftade till att undersöka ungdomars upplevelse av stöd från vuxna i situationer och frågor som inbegriper sexting. Mer specifikt undersökte arbetet hur deltagarna upplevde det stöd som ges, deras upplevelse av att söka stöd samt vad de ansåg var viktigt vid stöd från vuxna.

Huvudresultaten visade att ungdomarna i denna studie upplevde att vuxna i deras närhet ville och försökte ge stöd både förebyggande och när problem uppstod men att det fanns en oro inför att söka detta stöd som verkade hindrande. De uppgav att oron grundade sig i negativa erfarenheter av att söka stöd samt innefattade en rädsla för eventuella reaktioner och konsekvenser. Vidare upplevde ungdomarna i denna studie att normalisering, lösningsfokus och en generellt god relation till den vuxna var viktigt i stödsituationen. Även om generaliserbarhet inte var syftet med denna kvalitativa studie är resultaten vad gäller ungdomarnas upplevelse av det stöd som ges, vilka de skulle vända sig till, hur de ville att stödet ska se ut och vad som var viktigt vid stöd till stor del i linje med resultat från tidigare studier på området (Jørgensen et al., 2019, Albury et al., 2013). Resultatet, dess koppling till tidigare forskning och dess implikationer diskuteras mer utförligt nedan.

Tidigare forskning visade att sexting kan vara förknippat med vissa risker, varav en del kan ha påtagliga konsekvenser (Reed et al., 2020; Walker et al., 2013; Kernsmith et al., 2018). Ungdomarna i denna studie uttryckte tydligt att de var medvetna om de konkreta risker som fanns och att de var oroliga över att råka illa ut. Vidare uttryckte de ett behov av att vuxna tog sitt ansvar för att förhindra att ungdomar for illa. Deras påtagliga riskmedvetenhet kan förstås som en följd av den dominerande riskdiskursen när det gäller sexting (Reed et al., 2020). Utifrån detta är det också begripligt att deltagarna önskade att erhålla konkret problemlösning både när de sökte stöd från vuxna och förebyggande för att själva kunna hantera svåra situationer. Att de uppgav att vuxna omkring dem enbart uppmanade dem att inte delta i sexting kan ses som att vuxna misslyckades med att ta sitt ansvar och att möta ungdomarnas behov av problemlösning. Vuxna har troligtvis genom sitt sätt att förhålla sig till sexting bidragit till ett ökat riskfokus hos ungdomar men utan att lära ut hur ungdomar ska hantera riskerna och utan

att de själva kan hjälpa till på ett adekvat sätt. Att ungdomar är medvetna om risker med sexting är inget negativt i sig men för att medvetenheten ska vara meningsfull förutsätter det att ungdomarna får stöd att hantera dessa risker.

Att till ungdomar förespråka att avhålla sig från sexting har i tidigare forskning setts som bristande stöd och till och med kontraproduktivt (Albury et al., 2013). Utifrån detta arbetes resultat kan stöd i form av uppmaningar till avhållsamhet förstås som kontraproduktivt då deltagarna var tveksamma till att vända sig till vuxna på grund av oro för att bli dömda. Ungdomar befinner sig i en period som kännetecknas av sexuell nyfikenhet och utforskande vilket kan förklara att vissa väljer att delta i sexting trots medvetenheten om de risker som finns (Joleby, 2020). Att vuxna ensidigt fokuserar på negativa aspekter av sexting kan leda till förståelsen av sexting som fel och avvikande. Tidigare forskning har även visat att det finns risk att vuxna i sina försök att ge stöd reproducerar könsstereotyper och skambelägger tjejers sexualitet (Albury et al., 2013). Genom att se sexting som en möjlig del av den sexuella utvecklingen kan stödet utformas efter en mer nyanserad och kontextbaserad förståelse. Det kan i sin tur leda till att fler ungdomar får ett mer adekvat stöd. Att låta samtal om sexting genomsyras av emotionellt stöd, i motsats till dömande och uppmaningar om avhållsamhet, har som exempel associerats med en positiv sexuell utveckling samt högre känsla av kompetens och självförtroende i sexuella situationer (de Graaf et al., 2010).

Ungdomarna i denna studie uppgav att de främst skulle vända sig till sina föräldrar om problem uppstod vid sexting. Samtidigt uttrycktes en ambivalens kring att föräldrarna skulle få insyn i deras liv och att prata mer ingående om sexting med dem. Det kan dels förstås utifrån att ämnen som relaterar till sex upplevs som känsliga och skamfyllda att prata om (Jørgensen et al., 2019). Det kan även förstås utifrån att ungdomar befinner sig i en frigörande process från sina föräldrar där de strävar efter självständighet (Joleby, 2020). Ambivalensen gentemot föräldrars insyn och att samtala med dem ställer således krav på föräldrar, och sannolikt andra vuxna, att hitta en balans mellan att ha tillräcklig insyn i ungdomars liv för att kunna vara ett gott stöd men samtidigt ge ungdomar det utrymme de utvecklingsmässigt behöver. Detta gäller i synnerhet då högre grad av insyn i ungdomars liv har förknippats med en mer positiv sexuell utveckling för dem (de Graaf et al., 2010).

Den frigörande processen kännetecknas också av att ungdomar i större utsträckning vänder sig till jämnåriga för stöd (Joleby, 2020). För dagens ungdomar utgör sociala medier en viktig del i umgänget med jämnåriga (Livingstone & Smith, 2014). Ett begränsande av tillgång till sociala medier kan därmed kännas som en inskränkning av den självständighet och frihet ungdomar under denna period strävar mot. Det kan i sin tur begränsa att ungdomarna i denna studie upplevde risk för bestraffning i form av begränsad användning av sociala medier som ett hinder för att söka stöd. En sådan bestraffning är ett exempel på en kontraproduktiv åtgärd som belyser vikten av att anpassa åtgärder så att de inte hindrar ungdomar att söka stöd.

Sammantaget finns ett behov av att stöd i situationer och frågor som inbegriper sexting utformas med ett bredare perspektiv där strukturer, normer och ungdomars utveckling tas i beaktande. Stöd gällande sexting behöver även beröra relation, samtycke, sexuella trakasserier, mobbing, kroppsideal och normer kopplat till kön. Detta för att stödet ska främja en positiv utveckling för ungdomar både vad gäller sexualitet och identitet.

Arbetets styrkor, begränsningar och betydelse för framtida forskning

Detta arbete bygger på material från gruppintervjuer vars syfte var att främja diskussion och en naturlig dialog. Gruppdynamiken kan dock påverka vilka som talar, vad som är okej att tala om och hur fritt det är möjligt att tala. Intervjuerna som genomfördes var olika långa sett både till tid och antal ord. Huruvida diskussioner tog fart och hur många av gruppdeltagarna som deltog i dessa skilde sig också. Det innebär att det finns en risk att alla deltagare inte är representerade i resultatet och därmed också att det skulle kunna se annorlunda ut om de var det.

Ovanstående kan också ha påverkats av de frågor som ställdes till grupperna. Frågorna i intervjuguiden ledde till olika mycket diskussion i de olika grupperna. Ibland ställdes följdfrågor som skilde sig något mellan intervjuerna. Vidare innebär det att alla deltagarna eventuellt inte har fått svara på alla frågor som ställts och således att olika saker kan ha framkommit i de olika intervjuerna. Eftersom arbetets analys befinner sig på en textnära nivå borde dock ovan nämnda faktorer eventuella påverkan på resultatet inte vara alltför stor.

Analysen av intervjumaterialet hade en induktiv ansats på grund av en önskan om att förmedla deltagarnas upplevelser. I och med detta gjordes försök att vara medveten om förförståelse och åsidosätta den vid analys. Det är inte möjligt att helt bortse från sin förförståelse vilket innebär att den kan ha spelat in i tolkningen av materialet och påverkat resultatet. Att vi är två som diskuterat initiala tolkningar med varandra, ifrågasatt dessa och omarbetat materialet i flera omgångar borde dock minskat denna påverkan. Generellt skulle studier som inbegriper sexting hos ungdomar dra nytta av att påverkas mindre av forskarens förförståelse av fenomenet. Det gäller både de som enbart ser det som en risk och de som har en allmänt sexpositiv hållning.

Tagit i beaktande att arbetets syfte återigen inte var generaliserbarhet så befinner sig studien i en specifik kontext där deltagarnas mångfald får ses som begränsad. Studien har också ett könsbinärt perspektiv liksom de flesta studier på området. Sett till hur viktigt kontext verkar vara för fenomenet sexting behöver det inte vara en begränsning. Framtida studier på området bör dock undersöka populationer med större mångfald avseende kön, etnicitet, klass, sexualitet och funktion. Detta arbete hade inte heller ansatsen att göra en analys utifrån kön som variabel. I resultatet framkom ändå indikationer på att stöd gällande sexting skilde sig åt i vissa avseende för tjejer och killar. Tillsammans med tidigare forskning som undersökt ungdomars upplevelse av sexting finns det belägg för att sexting påverkas av normer kopplat till kön. Dessa normer bör undersökas närmare relaterat till upplevelse av just stöd gällande sexting.

Eftersom sexting är ett relativt nytt forskningsområde bör framtida forskning i större utsträckning fokusera på att göra området mer enhetligt med förslagsvis en vedertagen definition av sexting och fler prevalensstudier. Detta arbete motiverar också mer forskning om specifika stödinterventioner gällande sexting hos ungdomar. Det är också viktigt att forskning som görs på området sprids utanför forskningskontexten ifall den ska ha någon reell nytta för ungdomar och dess vuxna närstående.

Slutsatser

Upplevelsen av stöd i situationer och frågor som inbegriper sexting kan förstås utifrån den specifika stödsituationen men också utifrån större frågor som relation, genus

och ungdomars utveckling. För att vuxna ska kunna förbättra det stöd de ger behöver de öka sin kunskap om sexting och vilken funktion det kan ha i ungdomars sexuella utveckling. Här åligger det vuxna att dels få praktisk och specifik kunskap genom insyn i ungdomars digitala liv men också att inhämta teoretisk och mer generell kunskap från annat håll. Detta kan ses som ett steg på vägen till att normalisera sexting som praktik. De positiva aspekter som finns med sexting tillsammans med ungdomars sexuella utforskande gör att en del ungdomar väljer att sexta. Samtidigt finns det risker med sexting som kan få allvarliga konsekvenser vilka behöver belysas och hanteras. Normalisering leder till en mer nyanserad förståelse av sexting och att det blir lättare att söka stöd vid behov. För att ungdomar inte ska lämnas ensamma i svåra situationer som inbegriper sexting behöver vuxna tillhandahålla information och ge konkret hjälp om hur ungdomar ska bedöma och hantera de risker som finns samt hur de ska gå tillväga när de inte klarar av att göra detta själva. Slutligen är det av stor vikt att vuxna i stödjande interventioner är medvetna om och avstår från att reproducera begränsande normer.

Referenser

- Bianchi, D., Morelli, M., Baiocco, R., & Chirumbolo, A. (2019). Individual differences and developmental trends in sexting motivations. *Current Psychology (New Brunswick, N.J.)*, 1-10.
- Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77-101. <http://dx.doi.org.ezproxy.ub.gu.se/10.1191/1478088706qp063oa>
- Burén, J., & Lunde, C. (2018). Sexting among adolescents: A nuanced and gendered online challenge for young people. *Computers In Human Behavior*, 2018, 85, 210-217. <https://doi-org.ezproxy.ub.gu.se/10.1016/j.chb.2018.02.003>
- Cacciatore, R., Korteniemi-Poikela, E., & Kaltiala, R. (2019). The Steps of Sexuality-A Developmental, Emotion-Focused, Child-Centered Model of Sexual Development and Sexuality Education from Birth to Adulthood. *International Journal of Sexual Health*, 31(3), 319-338. <https://doi-org.ezproxy.ub.gu.se/10.1080/19317611.2019.1645783>
- Casas, J., Ojeda, M., Elipe, P., & Del Rey, R. (2019). Exploring which factors contribute to teens' participation in sexting. *Computers in Human Behavior*, 100, 60-69. <https://doi-org.ezproxy.ub.gu.se/10.1016/j.chb.2019.06.010>
- Choi, H., Van Ouytsel, J., & Temple, J. (2016). Association between sexting and sexual coercion among female adolescents. *Journal of Adolescence (London, England.)*, 53, 164-168. <https://doi-org.ezproxy.ub.gu.se/10.1016/j.adolescence.2016.10.005>
- Cooper, K., Quayle, E., Jonsson, L., & Svedin, CG. (2016). Adolescents and self-taken sexual images: A review of the literature', *Computers in Human Behavior*, 55, 706-716. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2015.10.003>
- De Graaf, H., Vanwesenbeeck, I., Woertman, L., & Meeus, W. (2010). Parenting and Adolescents' Sexual Development in Western Societies. *European Psychologist*, 16(1), 21-31. DOI:10.1027/1016-9040/a000031
- Dodaj, A., Sesar, K., & Jerinić, S. (2020). A Prospective Study of High-School Adolescent Sexting Behavior and Psychological Distress. *The Journal of Psychology*, 154(2), 111-128. <https://doi-org.ezproxy.ub.gu.se/10.1080/00223980.2019.1666788>

- Hasinoff, A. (2013). Sexting as media production: Rethinking social media and sexuality. *New Media & Society*, 15(4), 449-465.
<https://doi-org.ezproxy.ub.gu.se/10.1177%2F1461444812459171>
- Joleby, M., & Göteborgs universitet. Psykologiska institutionen. (2020). *Technology-assisted child sexual abuse : Offender strategies, abuse characteristics and psychological consequences* (Licentiatavhandling, Göteborgs universitet, Psykologiska institutionen). Göteborg: Repro Lorensberg. Hämtad från:
<https://gup.ub.gu.se/file/208135>
- Jones, L., Mitchell, K., & Finkelhor, D. (2012). Trends in Youth Internet Victimization: Findings From Three Youth Internet Safety Surveys 2000–2010. *Journal of Adolescent Health*, 50(2), 179-186.
<https://doi-org.ezproxy.ub.gu.se/10.1016/j.jadohealth.2011.09.015>
- Jørgensen, C., Weckesser, A., Turner, J., & Wade, A. (2019). Young people's views on sexting education and support needs: Findings and recommendations from a UK-based study. *Sex Education*, 19(1), 25-40.
<https://doi-org.ezproxy.ub.gu.se/10.1080/14681811.2018.1475283>
- Kernsmith, P., Victor, B., & Smith-Darden, J. (2018). Online, Offline, and Over the Line: Coercive Sexting Among Adolescent Dating Partners. *Youth & Society*, 50(7), 891-904.
<https://doi-org.ezproxy.ub.gu.se/10.1177%2F0044118X18764040>
- Klettke, B., Hallford, D., & Mellor, D. (2014). Sexting prevalence and correlates: A systematic literature review. *Clinical Psychology Review*, 34(1), 44-53.
<https://doi-org.ezproxy.ub.gu.se/10.1016/j.cpr.2013.10.007>
- Lenhart, A. (2009). Teens and Sexting: How and why minor teens are sending sexually suggestive nude or nearly nude images via text messaging. Hämtad från Pew Internet & American Life Project:
<https://www.pewresearch.org/internet/2009/12/15/teens-and-sexting/>
- Livingstone, S., & Smith, P. (2014). Annual Research Review: Harms experienced by child users of online and mobile technologies: The nature, prevalence and management of sexual and aggressive risks in the digital age. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 55(6), 635-654.
<https://doi-org.ezproxy.ub.gu.se/10.1111/jcpp.12197>
- Madigan, S., Ly, A., Rash, C., Van Ouytsel, J., & Temple, J. (2018). Prevalence of Multiple Forms of Sexting Behavior Among Youth: A Systematic Review and Meta-analysis. *JAMA Pediatrics*, 172(4), 327-335.
[doi:10.1001/jamapediatrics.2017.5314](https://doi.org/10.1001/jamapediatrics.2017.5314)
- Mori, C., Choi, H., Temple, J., & Madigan, S. (2021). Patterns of sexting and sexual behaviors in youth: A Latent Class Analysis. *Journal of Adolescence*, 88(C), 97-106. <https://doi-org.ezproxy.ub.gu.se/10.1016/j.adolescence.2021.01.010>
- Ream, G., & Savin-Williams, R. (2005). Reciprocal Associations Between Adolescent Sexual Activity and Quality of Youth-Parent Interactions. *Journal of Family Psychology*, 19(2), 171-179. DOI:10.1037/0893-3200.19.2.171
- Reed, L., Boyer, M., Meskunas, H., Tolman, R., & Ward, L. (2020). How do adolescents experience sexting in dating relationships? Motivations to sext and responses to sexting requests from dating partners. *Children and Youth Services Review*, 109, 104696.
<https://doi-org.ezproxy.ub.gu.se/10.1016/j.chilyouth.2019.104696>

- Ringrose, J., Gill, R., Livingstone, S., & Harvey, L. (2012). *A qualitative study of children, young people and 'sexting': A report prepared for the NSPCC*. Hämtad 2021-08-27 från: <https://www.nspcc.org.uk/globalassets/documents/research-reports/qualitative-study-children-young-people-sexting-report.pdf/>.
- Steinberg, D., Simon, V., Victor, B., Kernsmith, P., & Smith-Darden, J. (2019). Onset Trajectories of Sexting and Other Sexual Behaviors Across High School: A Longitudinal Growth Mixture Modeling Approach. *Archives of Sexual Behavior*, 48(8), 2321-2331.
- Temple, J., & Choi, H. (2014). Longitudinal association between teen sexting and sexual behavior. *Pediatrics (Evanston)*, 134(5), Artikel E1287-E1292.
- Vetenskapsrådet. (2002). *Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning*. Hämtad från Vetenskapsrådet: https://www.vr.se/download/18.68c009f71769c7698a41df/1610103120390/Forskningsetiska_principer_VR_2002.pdf
- Walker, S., Sanci, L., & Temple-Smith, M. (2013). Sexting: Young Women's and Men's Views on Its Nature and Origins. *Journal of Adolescent Health*, 52(6), 697-701. <https://doi-org.ezproxy.ub.gu.se/10.1016/j.jadohealth.2013.01.026>
- Walsh, D. (2019). Young people's considerations and attitudes towards the consequences of sexting. *Educational and Child Psychology*, 36(1), 58-73.
- Ybarra, L., & Mitchell, K. (2014). "Sexting" and Its Relation to Sexual Activity and Sexual Risk Behavior in a National Survey of Adolescents. *Journal of Adolescent Health*, 55(6), 757-764. <https://doi-org.ezproxy.ub.gu.se/10.1016/j.jadohealth.2014.07.012>